

Nr 812

Av herr Nilsson i Svalöv m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 160, med förslag till lag om ändrad lydelse av 39 § 3 mom. och 46 § 2 mom. kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370).

(Lika lydande med motion nr 679 i Första kammaren)

I Kungl. Maj:ts proposition nr 160 föreslås viss höjning av det s. k. försäkringsavdraget vid beskattningen. Någon teknisk omläggning av avdraget ifrågasättes emellertid inte.

Från vår sida har i flera sammanhang tidigare anförts, att de nuvarande reglerna missgynnar företagarna. När det gäller anställd betalar arbetsgivaren viss del av dennes försäkringsavgift, och blott den återstående delen av avgiften kommer sålunda att inkräkta på avdragsutrymmet för den anställde. Företagaren däremot, vilken är att betrakta som sin egen arbetsgivare, belastas med såväl arbetsgivar- som löntagarandel i försäkringsavgiften. I fråga om frivilliga försäkringar på övriga områden, som avgiftsmässigt kan rymmas inom försäkringsavdragets ram, är sålunda företagarna sämre ställda än löntagare.

En möjlighet att åstadkomma likställighet på detta område mellan företagare och löntagare är att medge de förra rätt att i förvärvskällan få avdra den del av avgiften som är att betrakta som arbetsgivaravgift.

En annan möjlighet är att utbryta avgiften för sjukförsäkringen ur försäkringsavdraget och upptaga sjukförsäkringsavgiften för sig såsom nu är fallet beträffande folkpensionsavgiften. En sådan lösning har enligt propositionen förordats av ett antal remissinstanser.

För vår del förordar vi den senare metoden. Denna är ägnad att ge full rättvisa åt jordbrukare och andra företagare. Samtidigt kommer metoden att verka sparfrämjande, i det att hela det i propositionen föreslagna försäkringsavdraget kan utnyttjas för frivilliga försäkringar av olika slag.

För att ytterligare öka den sparfrämjande effekten föreslår vi, att det i försäkringsavdraget ingående schablonavdraget å 150 kronor för ensamstående och 300 kronor för gifta avskaffas.

Vi återopar det anförda och hemställer,

att riksdagen måtte antaga det till propositionen fogade förslaget till ändring i kommunalskattelagen med den ändring att 46 § 2 mom. erhåller följande lydelse:

46 §.

2. mom. i hemortskommunen — — — njuta avdrag:

1) för periodiskt — — — eller uppfostran;

2) för dels — — — omyndiga barn;

3) för sådan i slutlig eller tillkommande skatt ingående sjukförsäkringsavgift enligt lagen om allmän sjukförsäkring, som under beskattningsåret påförts den skattskyldige;

4) för premier och andra avgifter, som skattskyldig erlagt för försäkringar av följande slag, vilka ägas av honom själv eller, i förekommande fall, hans make eller hans omyndiga barn, nämligen kapitalförsäkring, arbetslöshetsförsäkring samt sådan sjuk- eller olycksfallsförsäkring, därunder inbegripen avgift till sjukkassa för begravningshjälp, som ej avses i 33 § och som ej utgör obligatorisk försäkring enligt lagen om allmän sjukförsäkring; samt

5) för belopp — — — 1 000 kronor.

Har skattskyldig — — — eller underhållsbidraget.

Därest skattskyldig — — — nämnda tid.

Avdrag, som i 4) här ovan avses, må ej för skattskyldig åtnjutas till högre belopp än 400 kronor; dock att, om skattskyldig under beskattningsåret varit gift och levtt tillsammans med andra maken, ifrågavarande avdrag för dem båda gemensamt må åtnjutas med högst 800 kronor. Avdrag med högst 800 kronor må vidare åtnjutas om skattskyldig under beskattningsåret varit ogift (varmed jämställas änka, änking eller frånskild) och haft hemmavarande barn under 16 år.

Stockholm den 16 maj 1961

Eric Nilsson
i Svalöv

Tage Magnusson
i Borås

Hans Nordgren

Carl Östlund

Carl Eric Hedén